

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—ΑΡΙΘΜΟΣ 278

ΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

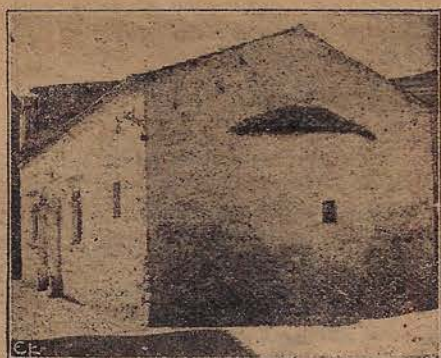
Ε ΑΥΣΤΡΙΑΣ-ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ν ΚΑΣΤΑΝΙΑΝ-ΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ-ΤΑ ΚΑΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ-ΟΛΑΙ ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΙΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

εις την πόλιν των, όπως εκλέ-
ξουν και μεταξύ αυτών οι εις τὸ
Ἑνωσὶν μεταβάλλουσιν. Ἀγνώστον
εἶναι ἀκόμη ἂν θὰ συμμορφω-
θοῦν μετὰ τὴν προτροπὴν αὐτὴν αἱ
νεανίδες τῶν λοιπῶν βελγικῶν πό-
λεων καὶ χωρίων.

Ἡ ἀγορὰ τῶν νυμφῶν τοῦ
Ἑνωσὶν εἶναι διττῶς ὠφέλιμος
εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως.

Διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι συντελεῖ εἰς
τὸ νὰ εὐρίσκουν συζύγους τὰ κο-
ράσια, συντελεῖ προσέτι καὶ εἰς τὸ
νὰ κυκλοφορῇ εἰς τὴν ἀγορὰν ἄ-
φθονον χρήμα, τὸ ὁποῖον ἀφή-
νουν οἱ ξένοι οἱ ὁποῖοι μεταβαί-
νουν ἐκεῖ διὰ νὰ ἐκλέξουν συζύγους

Ὁ ἐν Καλάμας ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανά-
σιου. Ἡ ἀνακηρυχθεὶς ὡς ἐθνικὸν κειμήλιον.

Ὁ ἐν Καλάμας ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

καὶ οἱ ἄλλοι—καὶ αὐτοὶ εἶναι περισσότε-
ροι—οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν ὠθούμενοι
ἀπὸ τὴν περιέργειαν μόνον νὰ ἴδουν τὴν
πρωτότυπον αὐτὴν ἀγορὰν.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως τοῦ
νυμφολογίου τούτου οἱ εἰς τὸ Ἑνωσὶν
μεταβαίνοντες πρὸς ἐκλογὴν συζύγων ἦ-
σαν ἐλάχιστοι. Οἱ περισσότεροι μάλιστα

τὰ Ἀδελφὰς;
«Ὡ! ἐξέφραμεν ὅτι δὲν ὀμιλεῖς σπουδᾶ-
ζων χωρὶς φιλοφρονήσεως ἀποκρίθητι εἰς
τὴν νέαν καθὼς στοχάζεσθε εἶπεν ὁ Βουλευ-
τής.

Θέλεις μὲ περιγελάσει εἶπεν ὁ Δημό-
κριτος ἄλλ' ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖς καλὴ Κλω-
νάριον θέλω σὲ εἰπεῖ καθαρά τὴν ἀλήθειαν.
Δὲν ἤκουσας περὶ γῶρας ὅπου ἡ φύσις εἶναι

καὶ μαλακαὶ κλίνει νὰ ἐπαναπαύωνται οἱ
ἄνθρωποι—ἀπὸ τὸν νόστιμον κουρασμὸν τῆς
ἀργίας.

Συνὰ τούτων ἀναβρύσκει μικρὰ ρυάνια
μέλιτος, γάλακτος, κυπρίου οἴνου, ἀνθονή-
ρων, καὶ ἄλλων νοστίμων ποτῶν καὶ ὑ-
περάνω τούτων θάμνοι, καμαροειδῶς εἰλιγ-
μένοι μετὰ τριανταφύλλων καὶ ἱασμίνων,
κρατοῦσι ποτήρια, γεμίζοντα ἐξ ἑαυτῶν εὐ-
τῶν εὐδὺς ἀπὸ ἐκποθέσει.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

Εἰς τὸ Ραίμσγκαϊτ τῆς Ἀγγλίας ἠτοκτόνη-
σεν ἓν παιδίον, μὴ ἀ. ἰσοῦν εἰσεῖν ἡλικίαν
16 ἐτῶν, ὀνόματι Ρενέ Φουρνιανί, τοῦ ὁποῖου
οἱ γονεῖς εἶναι Γάλλοι καὶ κατοικοῦν εἰς τὸ
Λονδίνον.

Τὸ παιδίον τοῦ ὁποῖου ἐξυμνεῖτο ἡ ὥραιό-
της καὶ ἡ σύνεσις, ἦτο ἐπιμελὴς μαθητὴς ἰδιω-
τικοῦ σχολείου καὶ εὐρέθῃ ἀπληρονομήσας
εἰς ἓνα δένδρον τοῦ κήπου τοῦ σχολείου.

Ἀφῆκεν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς γονεῖς του ἡ
ὁποία εἶναι συγκινητικὸν μαρτύριον τῆς νεανι-
κῆς ἀπαισιοδοξίας τῆς ἐποχῆς, καὶ ψυχολογι-
κῶς ἔχει μεγάλην σημασίαν.

✱

Τὸ γράμμα περιέχει τὰς ἐξῆς ἐξομολογή-
σεις:

«Ὡς 2α πρωινὴ ἐκ τοῦ κοιτῶνος μου
Ἀγαπητὴ μου μητέρα καὶ προσφιλεῖ μου
πατέρα! Αὐτὸ τὸ γράμμα εἶναι τὸ τελευταῖον,
τὸ ὁποῖον θὰ λάβετε παρ' ἐμοῦ, καὶ διὰ τὸ
τὸ διαβάσετε ὁ ἀγαπητός σας Ρενέ δὲν θὰ
ἐμφανίσκω πλέον εἰς τὴν ζωὴν.

«Τὰ αἶματά μου ἀπὸ τὸν θάνατον
πρὸ τῆς ὁδοῦ, ἢν θὰ μοῦ ἀρξῇ ἡ φύσις
δὲν εἶναι τόσον εὐχάριστη, εὐρίσκονται εἰς ἐμὲ
τὸν θάνατον.

«Αὐτοκτονεῖ, διότι βλέπω σκοτεινὸν τὸ
μέλλον, πλήρες θανάτων, περιττοῦ καὶ ἀνη-
συχίας, καὶ δὲν ἀνίχω εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι
δὲν ἴδιαιτέρας δυνατότητας προχωροῦν, ὅπως ἐξ-
ασφαλίσουν θέσαν εἰς τὸν κόσμον.

«Πρὶν ἀποθάνω ἠθέλησα νὰ διασκεδάσω
ὀλίγον. Καὶ—πόσον πρόστυχον ἀντήγει—ἐπρο-
μηθεύθην χρήματα διὰ νὰ γλεντήσω. Διὰ τὴν
ὀλὴν; Ἐκαστος δολοφόνος κατὰδικος ἔχει δι-
καιώματα πρὸς τὸν θάνατον του νὰ διασκεδάσῃ,
διὰ τὸν ὅτι λοιπὸν καὶ ὁ αὐτοκτονῶν;

«Ἐδανείσθην ἀπὸ φίλους 95 σελήνια, ἐν-
χυρίασα τὸ ὀρολόγιόν μου καὶ τὴν ἀλυσίδα
μου ἀντὶ 14 σελήνων. Ἐπίσης ἐπώλησα ἓνα
κουστοῦμι καὶ τὸ χσιμερινόν παλτό μου, ὡς

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ

ΙΟΟΟΟΦΤΛΛΑ

καὶ τὰ ἀσπρόρουχα, τὰ ὑποδήματα καὶ τὰ
βιβλία μου. Ἐν ὅλῳ συνεκέντησα 196 σελή-
νια.

«Καὶ ὕπηρεα εὐτυχῶς. Ἀκριβῶς αὐτὰς τὰς
ἡμέρας ἐδῶ εἰς τὸ θέατρόν μας παίζεται ἡ
ὀπερέττα «Φλοραδώρα». Ἐγνωρίσθην μετὰ μίαν
μικρὰν ἡθοποιόν, ἡ ὁποία ἀφύπνισεν διὰ πρῶ-
την φορὰν εἰς ἐμὲ τὸν ἔρωτα. Νομίζω πᾶς
καὶ αὐτὴ μετὰ ἀγαποῦς εὐχαρίστας, διότι ποτὶ
δὲν ἐδέχετο ἄλλο τι ἀπὸ τὰ φιλήματα μου.
Ποτὶ δὲν ἐζητοῦσε χρήματα.

«Τὰ 190 σελήνια μου ἔδωσα εἰς τὰς
μικρὰς γεύματα, λικέρ, ἀμάξια, θέατρον καὶ
ἄνθη. Καὶ ἐπέγραψα μίαν γλυκυτάτην ἐβδομά-
δα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλησμόνησα τὰ πάντα
ἐντελῶς καὶ αὐτὴν τὴν αὐτοκτονίαν μου.

«Ἀλλὰ ταχέως ἦλθε ἡ ἀφύπνισις. Τὸ τε-
λευταῖον σάββατον ἐκάνην ἀνεχώρησεν ἀπὸ
τὴν πόλιν μετὰ τὴν θιάσόν της καὶ ἔμεινα μόνος
εἰς τὴν ψυχρὰν καὶ τρομερὰν πραγματικότη-
τητα.

«Καὶ εἶδα πόσον δίκαιον εἶχα θέλων νὰ φύ-
γῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζωὴν μετὰ τὰς φρικὰς καὶ
τὰς σκληρότητας της. Δίπλα μου εἶναι τὰ
σχολιὰ μετὰ τὸ ὁποῖον θὰ κρεμασθῶ. Ἐντὸς
ὀλίγου θὰ γίνῃ.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΑΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Εἰς τὸ Βουκουρέστι, εἰς τὸν καρτεράτον
καρτεράτον τῆς πόλεως ἔγινεν ὁρμητὴ ἐκτακτὸν
τὸ ὁποῖον ἐπηρεάζοντες συγγενεῖς.

Ὁ Στάλιν Νάινον, εἰς τὴν πόλιν, φοιτητὴς
ἐπιστάτης τῶν νομικῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον
τῆς Διέτης εἰς τὸ Βέλγιον. Πρὶν ἡ φύσις ἀπὸ
τὸ Βουκουρέστι, εἶχε συνδραμεύσει ἔρωτος μετὰ
μίαν κόρην ὀνόματι Μαρίαν Δημητρεσκου, ἡ-
λικίας 22 ἐτῶν, φοιτήτριαν τῆς Φιλοσοφικῆς
Σχολῆς. Ἠγαπήθισαν, ἠρραβωνίσθησαν, καὶ
ἐμύσαν καὶ τὸν ὄρκον τῆς αἰωνίας ἀγάπης.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ κόρη, κατὰ τὸ διά-
σημα τῆς ἀποστασίας τοῦ ἀρραβωνιαστικοῦ
ἐσχετίσθη μετὰ ἄλλους. Μαθὼν αὐτὸ ὁ νέος ἐρ-
χεται ἐκφρων εἰς τὸ Βουκουρέστι καὶ καλεῖ
τὴν μητέρα του νὰ ἐξέλθουν εἰς καρτεράτον
ἐφ' ἀμάξης. Ἐκεῖ δὲ, ἐνθ' ὅπου τὸν ὄρμητον
ρεῖ, ὁ νέος ἐπυροβόλησε κατὰ τῆς κόρης καὶ
τὴν ἐφόνευσεν. Ἐπειτα δὲ στρέψας τὸ ρεβόλ-
βερ κατ' ἑαυτοῦ ἠτοκτόνησε.

μεταβαίνοντες πρὸς ἐκλογὴν συζύγων ἡ-
σαν ἐλάχιστοι. Οἱ περισσότεροι μάλιστα
ἐξ αὐτῶν ἦσαν χυδαῖοι, οἱ ὁποῖοι ὑπέ-
σχοντο εἰς τὰς νεάνιδας ὅτι θὰ τὰς ἐνυμ-
φεύοντο καὶ ἔπειτα τὰς ἐγκατέλειπον.

Μίαν τροφὴν ὅμως μερικὴ ἂν αὐτοὺς
ἐξυλίσθησαν ἀπὸ μερικῆς νεάνιδας τὰς
ὁποίας εἶχον ἐξαπατήσει καὶ ἔκτοτε δὲν
πατοῦν πλέον εἰς τὸ Ἑνκωσίν.

Οἱ ξένοι οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν σήμε-
ρον εἰς τὴν πολίχνην κατὰ τὴν δευτέραν
ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς εἶναι τόσον
πολλοί, ὥστε διατίθενται ὁλόκληροί ἀμα-
ξοστοιχίαι διὰ τὴν μεταφορὰν των. Πλε-
ονάζουν μεταξὺ αὐτῶν οἱ Γερμανοὶ καὶ
Ρώσσοι, εἶναι ἐντούτοις ἀσκετοὶ καὶ οἱ
Γάλλοι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ ὁποῖοι μετα-
βαίνουν εἰς τὸ Ἑνκωσίν.

Ο ΠΑΡΑΔΕΞΟΤΕΡΟΣ ΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΑΒΔΗΡΙΤΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεριοῦ)

Ἐάν ἤμην τόσον φίλος τῶν παρθεῶν,
ὅσον μὲ κατηγοροῦσι τινες, ἴσως χωρὶς δι-
σκολίαν ἤθελα αἰς πληροφάνειαν εἰς τοῦτο
διὰ παραδειγμάτων καὶ λόγων. Δὲν ἀγαπῶ
τόσον τῶν γυμνοσοφιστικῶν τὸ ἔθος, ὥστε
νὰ αἰσθῶσιν ὅτι μὴδὲ ν' ἤλθην εἰς τὸν
νοῦν νὰ εἶπω ὅσα μὲ ὑποθέτει ὅτι λέγω ὁ
ἀγγινούστατος Βραβύλος. Αἱ γυναῖκες τῶν
γυμνοσοφιστικῶν μ' ἐφάνησαν ἱκαναί εἰς
ἀπόδειξιν ὅτι σιγήθεις καὶ περιστάσεις κρί-
νουςι τὸ πᾶν εἰς τὰ τοιαῦτα. Αἱ Σπαρτιά-
τιδες ἔχουσαι κοντὰ φορέματα, καὶ αἱ Ἰν-
δαὶ χωρὶς τινος φορέματος δὲν εἶναι ἀτιμώ-
τεροι παρὰ τὰ ἄλλα, βλέπουσι τὰς γυναῖ-
κας των ἐὰν καὶ μὲ μόνην τὴν φυσικὴν
των περιβολὴν, μόνον τοῦτο ἐνδυμένας ἐπί-
σης, καθὼς καὶ οἱ Σκύθαι βλέπουσι τὰς ἰδι-
κὰς των περιτυλιγμένας μὲ διαφόρων ἀ-
γρίων ζωαρίων δέρματα.

»Ὅχι τὰ πράγματα αὐτὰ, ἀλλ' αἱ περὶ
τῶν πραγμάτων δοξαὶ ταραττοῦσι τὸν ἄν-
θρωπον. Οἱ γυμνοσοφισταί, οἵτινες κανὲν
μέρος τοῦ σώματος δὲν νομίζουσιν εὐγενέ-
στερον παρὰ τὰ ἄλλα, βλέπουσι τὰς γυναῖ-
κας των ἐὰν καὶ μὲ μόνην τὴν φυσικὴν
των περιβολὴν, μόνον τοῦτο ἐνδυμένας ἐπί-
σης, καθὼς καὶ οἱ Σκύθαι βλέπουσι τὰς ἰδι-
κὰς των περιτυλιγμένας μὲ διαφόρων ἀ-
γρίων ζωαρίων δέρματα.

»Δὲν ἐπεθύμουν νὰ λάβῃ ὁ Δημόκριτος

ΕΙΣ ΤΟΝ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΝ."

ΚΡΥΨΗ ΓΟΝΔΟΛΑ,

αυμάσιον Ἑνετικὸν μυθιστόρημα, μὲ σειρὰν πρωτοτύπων, χρωματιστῶν εἰκόνων

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Β'.

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΙ
ΤΟΥ Κ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ

Προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ
ἀναγνώστου. Σχόλιον οὐδέν. Θὰ εἴ-
πωμεν ἀπλᾶ αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ο ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Κατὰ Μάιον 1908 μετέβην εἰς Καλά-
μας δι' ὑπηρεσίαν ἐντελῶς ἀσχετον πρὸς
τὴν ἐπιστημὴν ἡμῶν.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι Ἐπιτροπεία ἐξ ἐγκρίτων
καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνεκλήρουσαν
ὡς ἐθνικὸν κειμήλιον τὸν ἐκεῖ ναὸν τοῦ
ἀγίου Ἀθανασίου. Ὁ κ. Δήμαρχος μὲ πα-
ρεκάλεισεν, εἰ δυνατόν, νὰ ἐκφράσω τίνα
γνώμην ἔχω περὶ τούτου, ὅπερ καὶ εὐχαρί-
στιως ἐπράξα (17 Μαΐου 1908) ἐπὶ μακρὸν
δι' ἐπιστημονικῶν καὶ ἱστορικῶν λόγων ἀ-
ναπτύξας τὰ δέοντα.

Εἶπον δηλὰ δὴ ὅτι ἡμεῖς κατ' ἀρχὴν,
δι' οὐδένα χριστιανικὸν Ναὸν θὰ ἐδίδομεν
γνώμην νὰ καταστραφῇ, ἀφοῦ ἄλλως σκο-
πὸς τῆς Χριστ. Ἀρχαιολ. Ἐταιρείας, ἥς
τυγχάνω Γεν. Γραμματεὺς καὶ Διευθυντὴς
τοῦ Μουσείου, εἶναι ἡ διάσωσις παντὸς μνη-
μείου τῆς Χριστ. Ἀρχαιότητος.

Ἐξέφρασα δὲ μόνον τὴν ἀπορίαν μου,
πῶς ἡ Ἐπιτροπεία ἀνεκλήρουσαν ὡς ἐθνικὸν
κειμήλιον τὸ πτωχὸν τοῦτο οἰκοδόμημα,
ὅπερ ἐσωτερικῶς ἔχει συνήθους Βυζαντινῆς
τέχνης ἀγιογραφίας τοῦ 1626, βαναύτως
ἐπιδιορθωθείσας τὸ 1866 (οἰκοδόμημα ὅπερ
πρὸ δέκα πέντε καὶ πλέον ἐτῶν ἔχο-
μεν μελετῆσαι καὶ φωτογραφῆσαι, παρεῖδε
δὲ τὸν δύο βήματα καὶ ἐν μέσῃ ἀγορᾷ κεί-
μενον ἀρχαῖον ναὸν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων,
ὡς καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἀθανα-

σίου, κομψὸν ὅμως Χριστιανικῆς ἀρχιτεκτο-
νικῆς οἰκοδόμημα, ὅπερ περιχοσμεῖ ὠραῖος
κεραμοπλαστικὸς μαϊανδρός, κόσμημα γνή-
σιον Ἑλληνικῆς συνισθῆσεως, ὠραῖοι ἐν
κεραμοπλαστικῶς πλασίσις σταυροί, κλπ.

Ὡς τόσον ἔχομεν καλῶν, εἶπον, νὰ
σεβασθῶμεν τὴν διὰ Β.Δ. κερωθεῖσαν γνώ-
μην ταύτην καὶ θερμῶς συνέστησα καὶ ὑπέ-
δειξα ὅτι πρῶτον καθήκον τοῦ πεπολιτι-
σμένου πολίτου εἶναι ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ὑπο-
ταγὴ εἰς τοὺς νόμους, διὰ μακρῶν δὲ καὶ
διὰ ζωσῆς καὶ διὰ τοῦ ἐγγωρίου τύπου συνέ-
στησα, ὅτι πρέπει νὰ σεβασθῶσιν τὴν ἀπό-
φασιν ταύτην τοῦ Ὑπουργείου.

Καὶ ἐτι πλέον. Ἐπιθυμῶν ὅπως τὸ Ὑ-
πουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐπισήμως ἐξ
ἐμοῦ λάβῃ γνώσιν τίως Ὑψηλότης τοῦ Πα-
νεπιστημίου, ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ τούτου κλάδου
ἐγνωμοδότησα, αὐθωρεῖ ἐσπευσά καὶ ὑπέβαλα
εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν δημο-
σιευθεῖσαν καὶ ἐν τῷ «Ταχυδρόμῳ» τῶν Κα-
λαμῶν τῇ 23ῃ Μαΐου 1908.

Πρὸς

Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Σεβαστὸν
Ὑπουργεῖον.

Κύριε Ὑπουργέ

Παρεπιδημῶν ἐν Καλάμας παρεκλήθην ὑπὸ
τοῦ κ. Δημάρχου, ὅπως ἐν τῷ Δημοτικῷ Συμ-
βουλίῳ ἐκφράσω τίνα γνώμην ἔχω περὶ τοῦ
ἐνταῦθα Ναυτίου τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, τοῦ
ὡς ἐθνικοῦ κειμηλίου κηρυχθέντος.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ ἐγγωρίῳ τύπῳ τῶν Κα-
λαμῶν, οὐδὲν ἄπομπούνται αἱ ὑπ' ἐμοῦ
ἐκφρασθεῖσαι γνώμαι αἵτινες ἐπιθυμῶ ὅπως
εἶναι εἰς γνώσιν Ὑμῶν, διὰ τοῦτο λαμβά-
νω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ταύτας.

Καὶ δὴ.

Ἐγνωμοδότησα, ὅτι κατ' ἀρχὴν δι' οὐ-
δὲν χριστιανικὸν μνημεῖον οὐδεμιᾶς
ἐποχῆς, θὰ ἐδίδον ποτὲ γνώμην πρὸς
καταστροφὴν, ἄλλως τοῦτο εἶναι καὶ ὁ σκο-
πὸς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐται-
ρείας, ἥς τυγχάνω ὁ Γραμματεὺς καὶ Διευ-
θυντὴς τοῦ Μουσείου, ἡ διάσωσις παντὸς
μνημείου τῆς χριστιανικῆς τέχνης.

Ὁ ἐν Καλάμας Ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἀθανα-
σίου ἔχει συνήθους τέχνης ἔργα τοῦ 1626
βαναύτως ἐπιδιορθωθέντα κατὰ τὸ 1866. Οὐχ
ἦτον ὁ Ναὸς ἔστω καὶ οὕτως πρέπει νὰ σωθῇ.

Ἐδὲν δὲ εἰς τὰς Καλάμας ἔπρεπε νὰ κηρυ-
χθῇ χριστιανικὸν τι μνημεῖον ὡς ἐθνικὸν και-

πύλινον, τούτο έπρεπε πρώτον να είναι ο Ναός των Αγίων Αποστόλων, ή έστω αυτό το πεντάγωνον να είναι του Αγίου Κωνσταντίνου, ή έπειτα από άλλων όρων είδον χριστιανικών ερείπων του Αγίου Σώσου ή του Αγίου Γεωργίου άπαντα οικοδομήματα ΙΑ' ΙΒ' και ΙΓ' αιώνας, πολυτιμους φέροντα κεραμοπλαστικά διακοσμήσεις τελευταίον δε ήδυνάτο να σκεφθώ τις περί συνήθους έργου ΙΖ' αιώνας, ως το του Αγίου Αθανασίου, ών βριθεί ή Έλ-λάς.

Η μονομερής αυτή ανακήρυξις του Αγίου Αθανασίου ως εθνικού κυρηγίου χωρίς να ληφθώσιν υπ' όψιν αι άνωτέρω εκκλησιαί, ή-δίκησεν ου μόνον αυτός, είκαιουμένος του σε-βασμού τούτου, αλλά και την γνωμοδότησα-σαν επιτροπήν ως μη διαγνώσαντας εις τίνας των εν Καλάμιας Ναών έγκειται ή πραγμα-τική αρχαιολογική αξία.

Εάν δε κατ' έλάχιστον άμφιβάλλητε Κύριε δπουογέ, εύσεβάστω παρακαλώ όπως πέμψητε οίαν δήποτε εξ έπιστημονικών άνδρών επιτρο-πείαν όπως ίδη τους εν Καλάμιας Ναούς και κρίνη περί της αληθείας των λεγομένων μου. Αποσπών μόνον διότι επί τοιούτων γνωμοδο-τήσεων ουδέποτε ή Γενική Έφορεία έρωτή την ειδικήν Σωματείου όσον ή Χριστιανική Αρχαιολογική Έταιρεία. Ως εν παρόδω δ' είρη-σθω ότι, εν τή έφημερίδι των «Αθηνών» 11 Δεκεμβρίου 1906, έδημοσιεύθη υπό το όνομα Α. Αδαμαντίου μακρά τις διατριβή περί του Ναού τούτου, εν ή δέν υπάρχει είδος ανα-κριβείας της Ιστορίας και τέχνης μη αναφε-ρόμενον ως έπιστημονική δΐθεν εκτίμησις.

Δεν έλειψα ουχ ήττον ουδέ λείψω κατά την διάλειψιν, ήν κατά την έσπέραν ταύτην θέλω ποιήσεις εν τόν Δΐμνον να συστήσω τον δε-οντα σεβασμόν προς τας άποφάσεις ύμων.

Μετά Σεβασμού βαθυτάτου

Γ. ΔΑΜΠΙΑΚΗΣ

Υφηγυτής της Χριστε. Αρχαιολογίας

Επιθυμών δε όπως ο λαός των Καλα-μών πληροφορηθ ή έπισήμως τις ή γνώμη μου καί ή όφειλομένη προς τους νόμους ύποταγή ήμων έδημοσιεύσει και ένωπόγρα-φον δηλώσιν των όσα περίπου και εις το ύ-πουργείον έγραφα.

Προσέξατε, ότε τί συμβαίνει:

Αίρνης δεινόν έκσπ' κατ' έμού άρθρον εν Αθηναις (Αθηναι 21 Μαΐου 1908) υπό την ύπογραφήν:

Η κατεδάφισις του αγίου Αθανασίου (άρθρον του Βυζαντινολόγου κ. Αδαμαν-τίου) εις το όποιον καταγγέλλεται υπό του κ. Αδαμαντίου ότι εγώ μεταβίβας εις Καλάμιας ειπον ότι πρέπει να κατεδαφισθ ή ναός.

Εις το αυτό δε φύλλον των Αθηνών (21 Μαΐου 1908) εν τή άλληλογραφία έγράφετο:

«Β. Δ. Καλάμιας. Ο κ. Γ. Δαμπιάκης εκλήθη υπό του Σ. Εκομουνδούρου, δι' αυτό δε και άπεφάνθη ύπέρ της κατεδα-φίσεως του Αγίου Αθανασίου».

Ανάγνωτε ήδη τι έπραξα και τι συνεδούλευσα ύπέρ της διασώσεως του ναού. άνέγνωτε δε συγχρόνως τι κατ' έμού έγραψε και κατήγγειλε δια του τύπου ο κ. Αδαμαντίου. Είναι συκοφαντία τούτο ή ου; Εάν δε ήλή-θευεν ότι εγώ άπεφάνθη ύπέρ της κατεδαφίσεως του ναού, ήτο τούτο καθαρά στάσις κατά των Νόμων και των Αρχών ή όχι;

Εκπληκτοί οί εν Καλάμιας άνέγνωσαν το κατ' έμού άρθρον των «Αθηνών» ίδού δε τι ο έγγόριος τύπος έγραψε λυπούμενος δια την τοιαύτην του κ. Αδαμαντίου προς με στο-ργήν.

Λυπούμεθα πολύ διότι ή τόδον εύγε-νής ύποδοχή του κ. Δαμπιάκη προς την πρόσκλησιν του κ. Δημάχου, έγινετο άφορητή όπως δημοσιευθώσιν αι εν τή έφημερίδι «Αθηναι» ανακρι-βείαι εναντίον του διαπρεπούς επιδοτή-μονος, όστις μετά τόδης λεπτότητος και μετά θρησκευτικόν αυτώσχημα σε-βαδμού έμείλυνεν εν τή αιτώσχη του Δημότ. Συμβουλίου τονίδας κατ' επα-νάληψιν ότι ούδετοι άπολύτως την γνωμοδότησιν της επιτροπείας, παρα-τηρώ όμως ως επιδοτήμων, ότι ή γνω-μοδότησις εκείνη ήδίκησε τους ναούς των Αγ. Αποστόλων, Μητροπόλεως και Καλογραιών, οί όποιοι άδυσχερής τω λόγω υπερέχοντο του ναού Αγ. Αθανασίου.

Νομίζομεν δε ότι πολύ έσπευδεν ο κ. Αδαμαντίου γράφας τόσος δριμύτως και όρετόν άδεύει εναντίον του άβο-ράτου ανθρώπου και διαπρεπούς επι-δοτήμονος δια τον όποιον ή έφημερίς της εθν όποιαν διανεργάζεται ο κ. Αδαμαντίου γράφει ότι ήλθεν εις Καλά-μιας κατά πρόσκλησιν του κ. Κου-μουνδούρου, δια να κηρυχθή τον ναόν του Αγ. Αθανασίου ! !

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

ΙΟΥΛΙΟΥ

8

ΤΡΙΤΗ Προκοπίου μεγαλομάρτυρος

Ανατολή 4 λεπ. 56

Δύσις 7 λεπ. 16

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ του ύπουργού των Οι-κονομικών, όπως μεταρρυθμίση τον οργανισμόν των τελωνείων, προς περιστολήν των παρατηρουμένων εκά-στοτε εις αυτά καταχρήσεων, είνε εύ-στοχωτάτη. Καί δέν είνε δυνατόν ή να επικροτήση π' ός τις επιθυμών την πρόοδον του έμπορίου και την προστα-σίαν των συμφερόντων του δημοσίου, την τοιαύτην άπόφασιν του κ. Γού-ναρη, όστις απέδειξεν ήδη ότι θέλει και δύναται να εργασθ ή ύπέρ του κα-λού του τόπου, εξαίρομενος ύπέρ το ταπεινόν επίπεδον της συναλλαγής.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ των Στρατιω-τών εξέδωκε διαταγήν, όπως οί όπλίται κατά την εποχήν αυτήν φέρωσι την θερινήν περισκελίδα και το χειμερινόν άμπέχωνον.

Και είνε δια να άπορ ή κανείς με την τοιαύτην διαταγήν του Υπουρ-γείου, ή όποια, ενθ' άφ' ένός πα-ρουσιάζει ως καραγκιοζήδες τους όπλίτας, άφ' έτέρου τους κάμνει κα-τά την εποχήν αυτήν του καύσωνος να καίονται και να ψήνονται, χω-ρίς να δύνανται να παραπονεθώσιν, ως δεσμευόμενοι υπό της πειθαρχίας. Αλλ' ο πατήρ της τοιαύτης διαταγής, οίσοσδήποτε και άν είνε, ές μη λησιμονή ότι οί όπλίται, άν δέν δύνανται να λάβουν άδειαν χάριν λουτρών, ή να μεταβούν εις το Φά-ληρον ή στής Δουκάταις δια να πά-ρουν τον άέρα των έχουν δικαίωμα να ζήσουν ως άνθρωποι. Διότι βε-βαίως ή καταδική του να φέρωσι το χειμωνιάτικο τσουβάλι μέσα εις την άνυπόφορον ζέστην, δέν είνε συμ-περιφορά προς ανθρώπους, εκτός πλέον, άν άπεφασίσθη αυτή δια λό-γους, αναγομένους εις την στρατι-ωτικήν αναδιοργάνωσιν !

ΤΗΝ ΙΕΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Αυταί πάλιν αι σκηναί του ναού του Χριστοκοπίου τι σημαίνουν; Από μνημών τώρα εις έπίτροπος του ναού αγωνίζεται να παύση τον άριστερόν φάλητην μετερχόμενος έκτροπα μέσα. Χθές δε απέπεμψε δια της βίας τον φάλητην τούτον εκ του ναού κατά την ώραν της θείας λειτουργίας, ήτις ούτω διεκόπη. Καί ήδυνάτο να έρω-τήση τις, υπάρχουν άρμόδιοι, οίτινες διώρισαν τον έπίτροπον τούτον; Καί άν υπάρχουν διατί δέν δίδουν εν μά-θημα εις αυτόν δια να σέβηται τας ά-ποφάσεις των ή τοιάχιστον την ιε-ρότητα του τόπου;

ΤΟ ΧΙΛΙΟΦΡΑΓΓΟΝ

Εις την μόστραν ένός άργυραμισθού της όδοι Αόλου θεάται από ήμερών και εν χαρτονόμισμα των 1000 φράγκων της Έθνικής Τραπέζης της Ελλάδος.

Δια τα έννενηκόντα έννέα εκατοστά των διαβατών της όδοι όμως το χιλιοφράγγον είνε τι άγνωστον, τούτου δ' ένεκα κόσμος άρκετεί ανακόπτει το βήμα του και στα-ματών προ της μόστρας και του χιλιο-φράγγου παραδίδεται εις ρεμβασμούς γλυκυτάτους. Εις μάλιστα εξ αυτών, άρου άπεθαύμασεν επί πολύ το σκανδαλίον χαρτονόμισμα, ήκούσθη λέγων :

— Νύν άπολύεις τον δούλον σου, δέ-σποτα !

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Εις την έφημερίδα «Κράτος» έδημοσιεύθη σκιαγραφία του Πατριάρχου Ιωακείμ, ή ό-ποια προς τοίς άλλους λέγει και τα ακόλουθα χαρμυριστικά :

Θά κάμουν μερικοί καλοδουληταί της δυστυ-χιμένης αυτής νήσου να παύσουν λιβελλογρα-φούντες εναντίον εκείνων οίτινες διαθέτουν τας περιουσίας των δια την ύπαρξιν της, ως οί κ. κ. Σταμάτης, Βαφειάδης και Ιωάν. Ράλλης.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΡΙΑΔΕΣ

Ο κ. Παύλος Νιρβάνας, ο συγγραφέας του έργου «Το Χελιδόνι», έδημοσίευσε χθές έπιστο-λήν, δια της όποιας καταφέρεται δικαίως, κατά των κριτικών, ως μη έκτιμησάντων δικαίως το δράμα του.

Εις την έριδα ταύτην μεταξύ του δραματι-κού συγγραφέως και των κριτικών δέν έννοού-μεν να επέμβωμεν. Σημειώνωμεν μόνον ότι ύπερβολικόν κ' έπος είνε αυτό το όποιον λέγει εν τέλει της έπιστολής του ο κ. Νιρβά-νας ότι άδιαφορεί πλέον περί της κριτικής.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Πάντα κλαίω)

Εκλαιγα χθές στον ύπνο μου...

Σε είδ' αποθαμμένη.

Ευπνώ και από τα μάτια μου

Πικρό το δάκρυ βγαίνει.

Εκλαιγα χθές στον ύπνο μου...

Πώς με ξεχνούσες είδα

Ευπνώ και κλαίω και θρηνώ.

Γιά τη χαμένη έλπίδα.

Εκλαιγα χθές στον ύπνο μου...

Σ' είδα πιστή σ' έμένα,

Ευπνώ και χύνω δάκρυα

Και πάλι φλογισμένα.

ΝΕΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

Η παρακαταθήκη των νέων έργων, με τα όποια είχαν εφοδιασθ τα θέατρα της Νέας Σμηνής και του Συντάγματος δέν έξηντήθη μεν ακόμη, τινεί όμως να έξαντηθ ή, διότι τα άλλα τα όποια θα παιχθώσιν ακόμη εις τα θέατρα αυτά, είνε σχεδόν έτοιμα και προέκει-ται κατ' αυτός ν' αναβιβασθώσιν επί της σκη-νής.

Επομένως το στάδιον μένει από τώρα έ-λεύθερον εις το Πανελλήνιον το όποιον ήρ-χισεν ήδη παρασκευάζομενον όπως αναβιβάσθ επί της σκηνής του ελληνικά, τα όποια και το γενικόν ένδιαφέρον θα κινήσουν, και σειράν μεγάλην παραστάσεων θα κάμουν.

Ούτω. Μία επιθεώρησις, όφειλομένη εις τον κάλινον γνωστοτάτου δημοσιογράφου και δραματικού συγγραφέως — με τας αϊθερίας σκηνάς της, και γλυκά τραγουδάματα της — εις τα όποια θα ψάλλη και ή Κολυβά — θα γαλάσθ — καθώς μας λέγουν — τον κόσμον. Η επιθεώρησις αυτή, θα παιχθ ή κατά τας άρ-χάς Αύγουστου.

Της επιθεωρήσεως όμως ταύτης θα προηγηθ ή το είδύλιον των κ. κ. Δη-μητράκοπούλου και Κυριακού «Μαρία ή Πενταγιάττιδα» έπειδή δε το έργον αυτό, άπαιτεί έκτάκτως πολυτελή δκνηνόν ήματιμόν, διότι επί σκηνής έμφανίζεται ή άρχοντιά της Ρούμελης, και δκνηνογραφίας καινούργιες, ήρχι-σαν από τώρα αι όρχηστικαί δια ταύτα παρασκευαί. Τούτο μόνον δας λέγομεν από τώρα, ή χρυσή φορεσιά της πεν-τάμορφος Μαρίας της Πενταγιάττιδας θα στοιχίσθ γιαν όλόκληρον περιούσι-αν. Μία άλλη δε φορεσιά, της Χρυ-σαυγής, της κόρης των Πενταγιά-των έγραψε το τραγουδι της Πενταγι-ατίδας «στα Σάβωνα δ' αζίζων άρνιά, θα είνε θανμασία εις πλούτον και πο-λυτέλειαν. Η Πενταγιάττιδα παιτεύ-ποιών ότι ο' άρχισα την σειράν των παραστάσεων της, από τα τέλη του μηνός τούτου.

Και άλλα όμως ελληνικά έργα έτοιμά-ζονται εις το «Πανελλήνιον» μεταξύ δ' αυτών, αναφερόμεν τον «Κωλέτην» το «Κόκκινο ποκάμισο», το μεν του κ. Δημητράκοπούλου, το δε του κ. Μελά, τα όποια και θα παιχθώσιν συντόμως.

ΘΕΡΙΝΟΣ ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ

10.000 φλωτών 10.000 στού ΓΙΑΛΑΝΗ. Από δραχ. 2200)0 και άνω. Συντάγμα Γωνία Φ. ελληνικών.

ΠΡΟΛΟΓΗ ΠΟΥ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ

Με τους τελευταίους προβιβασμούς εις το σόμα της Χωροφυλακής ένεργουμένας τας ή-μέρας αυτές προάγεται μεταξύ άλλων εις άντι-μοίραχον ο πολλάς υπηρεσίας προσεγγικών εις την άστυνομίαν της πρωτεύουσας, διακε-κριμένος υπομοίραρχος και καθηγής της Σχολής της χωροφυλακής κ. Γ. Σπανίδης.

Η έπισημότης δ' ας του κ. Σπανίδου δια την πρωτεύουσαν υπό πάντων άνομολογείται ούτε έλησημονήσαν τόσον υπό των συνα-δέλφων όσον και υπό της κοινωνίας των Αθη-νών ή έπηρεσά αυτοδ εις τάς εκλογικάς τα-ραχάς της όδοι Βεακού — εις την φοιτητικήν έξέγερσιν της όποιας την άρχιν προτήν δι'

εις το ζήτημα του όριζομένου επάθλου των 2 χιλ. δραχμών το όποιον ως άπεδείχθη εκ των ύστερων ούτε ο εις είχε καταθέσθ άλλ' ούτε και ο έτερος επάλαι με τοιαύτην προ-ύπόθεσιν.

Τόσον ο Μαγωλούδης όσον και ο Καραμάν άπεδείχθησαν άκατηλοί της προς το κοινόν

ΑΝΑΓΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΩΣΑΤΕ ΜΑΣ Α

Τα μικροδυστυχήματα εις τα φόρων «Ελληνικών άτμοπλοίων», τήρησιν της συγκοινωνίας εν τώ έ-μερικόν έξωτερικόν γραμμών ά-πλειοψηφείαν εις τα δυστυχήματα χανών, έπονται δε αι άνακοπαί το κρούσεις εν συναγωνισμούς και ο με φοβεράς συνεπειάς, δυστυχή-μ' ήπειλήθη με την «Θεσσαλίαν» προ-σεως αύτης, έκθετοσύνης εις τον κι-τυχεύς επιβάτας των άτμοπλοίων βλέπομεν καμμίαν δραστηρίαν άπ-Τα άτμοπλοία αυτά μηδόλως ή ο έπιθεωρούμενα, άφένεται έλεύθερα για των, χωρίς τα καθ' έαστην κινούν τους άρμόδιους. Καθ' έ-ζωή των επιβατών τούτου ή εκείν κατά το μάλλον και ήττον σοβαρό και τας άρμόδιους ναυτικές άρχάς, ζικά και αποτελεσματικά μέτρα τήν μάλλον έκρυθμόν αυτήν κατά-Αλλά βλέπομεν εις την έδρασι-χάριν της «Νέας Έλληνικής άτμο-παρη και Κρένου, τα άτμοπλοία ένδειξεν, ότι θα μάς απαλλάξουν πλέον θέαμα, των εν μέσω πελάγε-

Δι' των ολίγων τούτων γραμ-κατηγορούμεν, και καθ' ουδενό-μορφήν. Έν όνόματι όμως του αξίωσιν να έδωμεν ένεργουμένην τυπικώς πλέον, άλλ' έπιθεωρήσιν-ρίση τα σπασιακάραβη από τα πρα-μοσιεύση έπειτα την έκθεσιν της, θαρά και ξάστερα : — Με τα βαπόρια αυτής της «Ε-σης άφοδα» με εκείνης όμως όχι. Αυτά αξιούμεν, εξ όνόματος εις τόσους επίκειται κινδύνους.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΥΟ ΠΟΛΕΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

Νέα πάλιν βάσανα ύφίσταται ή όδος Πατη-σίων. — Μόλις προ ήμερών περατωθείσης της τοποθετήσεως των νέων γραμμών του τραμ ήρχισαν εκ νέου να την ανασκάπτουν. — Καί ή άνακαφή της γίνεται δια την τοποθέτησιν των συνδετήρων των γραμμών. — Η νέα αυτή έργασία θα περατωθ ή μό-λις περί τα μέσα του τρέχοντος μηνός. — Η έναρκής συνεπώς της ήλεκτροκινή-σεως θα βραδύνη ακόμη επί τινας ήμέρας. — Κατά τους υπολογισμούς της έταιρίας ήλεκτρικά τραμ θα ίδουν οί Πατησιώται περί τας άρχάς του προσεχούς Αύγουστου. — Δι' αυτήν βραδύτητα αυτήν συνετελ και ή πλατεία της όμονίας, εξ ής θα διέλθουν τα πρώτα τραμ. — Κάποιος λωποδύτης επήγγε προ ήμερών να κλέψ η τον ύπουργόν των έσωτερικών κ. Λεβίδην. — Ο λωποδύτης εισήλθε στην οικίαν ως ψυφοφόρος. — Όταν δε άντελήθη ότι δέν τον παρα-κολούθουν άρπάξει την ρεμπούλικαν του κ. ύπουργού και φύγει. — Καί έτσι ο κ. ύπουργός ήναγκάσθη να μεταβή την ήμέραν εκείνην εις το ύπουργείον του με σκληρό ! ! — Η άλληγή του καπέλλου του κ. Λε-βίδου είχε και τα σφάλμα της. — Πολλοί δε δέν έδίστασαν να χαρακτηρί-σουν αυτήν και ως σημείον των καιρών δια την πολιτείαν. — Θα έχομεν άναγε νέαν ύπουργικήν...με-ταρρυθμισμόν ; — Εις το Πανελλήνιον θέατρον συνέδ η κατά την ποσθησινήν παράστασιν το έξης

εις την οποίαν διενεργάζεται ο κ. Αδαμαντίου γράφει ότι ήλθεν εις Καλάμας κατὰ πρόσκλησιν του κ. Κουντουριώτου, διά να κηρυχθή τον ναόν του 'Αγ. 'Αθανασίου ! !

«Ταχυδρόμος» Καλαμών 23 Μαΐου 1908

Καί εάν ή Εισαγγελική Αρχή έχει καθήκον να πατάσση και να παραλαμβάνη τους κατὰ των Αρχών στασιαστας, θα την παρεκάλουν αυτεπαγγέλτως να αναλάβη της υποθέσεως την εξέτασιν.

Ευχαριστώ εν τούτοις τον κ. Αδαμαντίου, διότι ό,τι ουδεις ποτέ μοι απέδωκε κατὰ το μακρόν επισημονικόν μου στάδιον, θεώρησεν αυτός καλόν να μοι αποδώτη μόλις ήρξατο του στοδίου του.

(Ακολουθεί)

Γ. ΔΑΜΠΙΑΚΗΣ

Υφηγητής της Χριστιανικής Αρχαιολογίας

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΠΙΔΟΧΗ

Το παρὰ την Ηλιατείαν του Συντάγματος γνωστόν έμπορο-ραφείον Ν. Εφυσταναγίδου, μεταφερόμενον από της 1ης Σεπτεμβρίου εν τη οδω Η. Περικλέους, εκποιεί τα εν αυτω κατασκευασμένα εις το ήμισυ της αξίας των.

Μή αποφασίσητε

πρὸ τοῦ επισκεφθῆτε τὸ ἀδαμαντοπωλεῖον ἢ «Εμπιστοσύνη» τοῦ κ. Έμμ. Μπιρλάκη ὁδὸς Διόλου 90.

Ο ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Κράτος» ἐδημοσιεύθη σκιωγραφία τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, ἡ ὁποία πρὸς τοὺς ἄλλους λέγει καὶ τὰ ἀκόλουθα χαρακτηριστικά :

« Ἀγαπᾷ τὰ ἐπιδεικνύεται, προσπαθῶν νὰ εὐρίσκῃ αἰτίποτε τὴν κατὰ τὴν εὐκαιρίαν πρὸς τοῦτο. Δὲν ἀγαπᾷ τοὺς δημοσιογράφους, εἰ καὶ ἐξηναγκάσθῃ πολλὰκις νὰ δώσῃ συνέντευξιν εἰς πολλοὺς ἀνταποκριτὰς Εὐρωπαίους, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν Μακεδονικῶν ζητημάτων. Περιτοχιζέται ὑπὸ μεγαλοπρεποὺς θεραπείας. Ὁ Πατριάρχης εἶνε γλωσσολογικῆς, χειρίζομενος, παρὲς τῆς Ἑλληνικῆς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ Κράτους καὶ ἀρκετὰ εὐχερῶς τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν.

ΤΑ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑ ΣΥΡΟΥ

Ὅσοι ἔτιχεν ν' ἀναγνώσουν εἰς ἐπερινήν συνάδελφον τὰ δῆθεν τελωνειακὰ ἀπάνθια Σύρου, τὰ περὶ ἀλευρῶν δηλαδὴ ἐκ τοῦ ἀτμομύλου Κυκλάδων τοῦ κ. Σταματίου Βαφειάδου βαβαίως θὰ ἐλεηνολόγησαν τοὺς υποβολεῖς τῆς τοιαύτης εἰδήσεως.

Εὐφρηνε τί εἶνε ὁ ἀτμόμυλος Κυκλάδων τῶν κ. κ. Στ. Βαφειάδου καὶ Ἰω. Ράλλης ;

Εἶνε ἱδρυμα μοναδικὸν τῆς Σύρου καὶ με κεφάλαια ἑκατομμυρίων, καὶ με κύκλον συναλλαγῆς ὑπέρτερον παντὸς ἄλλου τοιούτου.

Καὶ ὁ λιμὴν τῆς Σύρου εἰνετόσον μικρὸς διὰ τοιαύτα σκάνδαλα, ὥστε θὰ ἐθεωροῦντο παράφρονες οἱ ἰδιοκτεῖται τοῦ ἀτμομύλου Κυκλάδων, ἂν διεννοοῦντο καὶ μίαν τοιαύτην ἀπάτην δυναμένην ν' ἀνακαλυφθῇ αὐθωρεῖ ἐν αὐτῇ τῇ φορεῶσι.

Αὐτὴ εἶνε ἡ καθαρά ἀλήθεια, καὶ καλὰ

τὴν πρωτεύουσαν ὑπὸ πάντων ἀνομολογεῖται οὔτε ἐλημονήθησαν τόσον ὑπὸ τῶν συναδέλφων, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς κοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν ἡ ὑπερβολὴ αὐτοῦ εἰς αὐτὸς ἐκλογικὰς ταραχὰς τῆς οδοῦ Βεάκου—εἰς τὴν φοιτητικὴν ἐξέγερσιν τῆς ὁποίας τὴν ἀγριον τροπὴν δι' ἀληθοῦς αὐτοθαυρῶσεως καὶ αὐτοῦσιας μόνος ἀνέκοθεν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς νομίζομεν ὅτι δύναται νὰ διατηρήσῃ τὸν κ. Σπανίδην ὡς διευθυντὴν τῆς Σχολῆς τῆς χωροφυλακῆς ἀφοῦ ὁ νῦν διευθυντὴς κ. Τροσιπῆς ἔχει ἄλλην θέσιν τοῦ ὑπασιπτοῦ τοῦ ἀρχηγῶ κ. Πατριάρχου.

Ὁ κ. Σπανίδης ἄλλως τε πλὴν τῆς ἀστυνομικῆς ἀξιοζήλου δράσεώς του ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὰς ἐκδηλώσεις συμπαιδείας ὅλων τῶν φοιτησάντων εἰς τὴν Σχολὴν μαθητῶν καὶ τὴν ἐγκωσιμένην ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσίν του.

...~...~...

Η ΠΑΛΗ ΜΑΝΩΛΟΥΔΗ ΚΑΡΑΜΑΝ

Ἡ χθεσινὴ πάλη τοῦ Μανωλούδη καὶ Καραμάν εἰς τὸ θέατρον τοῦ Βαριετὲ εἶχε τοῦτο τοῦλάχιστον τὸ εὐχάριστον, ὅτι αἱ ἐκ τῆς περιστάσεως εἰσπραττεῖς θὰ διατεθοῦν ὑπὸ τοῦ θεατρῶνος κ. Ι. Παζοπούλου ὑπὲρ τοῦ Ἑθνικοῦ στόλου. Τὴν ἀποφασιν ταύτην ἔλαβεν ὁ κ. Παζοπούλος κατόπιν τῶν γνωστῶν σκηνῶν, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ κοινὸν ἐξήγησε τὴν ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων του, ὡς μὴ περατωθείσης τῆς πάλης.

Πρὸς τοῦτους ἡ χθεσινὴ πάλη ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Μανωλούδης μολοντί ἔχει ἰσχυροὺς μυῶνας εἶνε ἄπειρος παλαιστής, τούναντίον δὲ ὁ Καραμάν, ὅπως καὶ ἀπεδείχθη, δύνανται νὰ εἰσῇ τὸν Μανωλούδην χωρὶς νὰ πάθῃ τίποτε ἐννοεῖται ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία.

Ἐν τέλει ὀφείλω γὰρ τονίσω ὅτι αἱ σκηναὶ προὐκλήθησαν ἐξ ἀφροσύνης τῆς ἐπελθούσης μεταξύ τῶν δύο παλαιστῶν διαστάσεως

συν αὐτὴν καὶ ὡς σημείον τῶν καιρῶν διατὴν πολιτείαν.

— Ὁ ἔχοντες ἀναγε νέαν ὑπουργικὴν... μεταρρυθμισιν ;

— Εἰς τὸ Πανελλήνιον θέατρον συνέδη κατὰ τὴν ποσθησινὴν παράστασιν τὸ ἐξῆς ἀπρόσποτον, τὸ ὁποῖον ἔκαμε νὰ γελάσουν ἀρκετὰ οἱ θεατοῖζόμενοι.

— Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐψάλλεν ὠραῖον ἀντάστιον ἡ καλλιφωνος ἡθοποιὸς Δις Μελομένη Κολλιδά ἀρχίζε ἕνα ζυγνητῆρι, τὸ ὁποῖον ἦτο τοποθετημένον εἰς κάποιον τραπέζιν τῆς σκηνῆς, νὰ κροδονεῖται σὺν δαίμονας.

— Ἐως οὔτου ἐννοεῖται γὰρ τὸ σταματήσαν ἡ ἡθοποιὸς εἶχε ψάλλει τὸ ἔσχα.

— Μεταξὺ τῶν θεατῶν τὸ πρῶγμα ἐσχολιάσθη ποικιλοτρόπως.

— Εἰς ἐκ τούτων ἠκούσθη λέγων τὸ ἐξῆς :

— Τὸ κακόμοιρον τὸ ρολοὶ ἤθελε γὰρ σιγοντάρη, μὴ τί γὰρ τὸ σταματῶν ;

— Πολλὰ εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν λουτρῶν τῆς διασταυρώσεως τοῦ Φαλήρου καταγγέλλονται.

— Οἱ κύριοι οὗτοι ἔχουν ὀρίση τὴν τιμὴν ἐκάστου λουτροῦ ἄνευ σινδόνης εἰς 26 λεπτά ἐνὸς συμφώνως πρὸς τὸ συμβόλαιον πρέπει μόνον 15.

— Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν δὲν νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἐπέμβῃ ;

— Ἐνα παιδίκι ἔχασε τὴν μητέρα του εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου.

— Καὶ ἔστρεψε σαστισμένο καὶ με κλάμματα νὰ τὴν εὕρῃ, ἀλλὰ τὸ δυστυχισμένο δὲν τὸ κατόρθωνε μέσῃ εἰς τὸν κόσμον.

— Τὸ παρέλαβε ἕνας χωροφύλαξ ὁ ὁποῖος κατόρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν μητέρα καὶ γὰρ τῆς τὸ παραδόσῃ.

— Ἐνας πλανόδιος ὁδοντοκτῆρὸς κάθεται ἐντὸς ἀμάξης εἰς τὴν γωνίαν τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ ὅλην τὴν ὥραν τὴν ὡνάζει διακλῶν καὶ ἐξυμνῶν τὸ ἐμπόρεμά του.

— Τὸ σάτυρικον αὐτὸ κύριοι, εἶνε θαυμάσιον καθαρίζει τὰ δόντια σπίνγγει τὰ ὀδὸν κλπ.

— Καὶ οἱ χαῖροι μαζεύονται γύρω του.